

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2005. gada 26. maijā *

Lieta C-498/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *VAT and Duties Tribunal*, Londona (Apvienotā Karaliste), iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 10. jūnijā un Tiesā reģistrēts 2003. gada 26. novembrī, tiesvedībā

Kingscrest Associates Ltd,

Montecello Ltd

pret

Commissioners of Customs & Excise.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [A. Rosas], tiesneši E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], A. La Pergola [A. La Pergola], J. Malenovskis [J. Malenovský] un A. O'Kifs [A. Ó Caoimh] (referents),

* Tiesvedības valoda — angļu.

ģenerālvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 27. janvārī,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Kingscrest Associates Ltd* un *Montecello Ltd* vārdā — A. Hičmafs [*A. Hitchmough*], *barrister*, ko pilnvarojusi K. Meinpraisa [*C. Mainprice*], *solicitor*;
- Apvienotās Karalistes vārdā — K. Mandži [*K. Manji*] un C. Vaita [*C. White*], pārstāvji, kam palīdz N. Peins [*N. Paines*], *QC*, un P. Mantls [*P. Mantle*], *barrister*;
- Eiropas Kopienų Komisijas vārdā — R. Liāls [*R. Lyal*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 22. februārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkta interpretāciju Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā

77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Sestā direktīva”).

- 2 Šis jautājums tika uzdots saistībā ar prāvu starp *Kingscrest Associates Ltd* un *Montecello Ltd* iestādē *Commissioners of Customs & Excise* (turpmāk tekstā — “*Commissioners*”), kas Apvienotajā Karalistē ir kompetentā iestāde PVN jautājumos (turpmāk tekstā — PVN), par to pakalpojumu atbrīvošanu no PVN, ko sniedzis *Kingscrest Residential Care Homes* (turpmāk tekstā — “*Kingscrest*”), kas ir personālsabiedrība (“*partnership*”), ko dibinājušas prasītājas pamata lietā, kas Apvienotajā Karalistē nodarbojas ar izmitināšanas un aprūpes vietu apsaimniekošanu, lai gan, atbilstoši to viedoklim, šie darījumi ir apliekami ar PVN.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienų tiesiskais regulējums

- 3 Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punktā noteikts:

“Ciktāl tas nav pretrunā ar citiem Kopienas noteikumiem, dalībvalstis atbrīvo turpmāk minētās darbības atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu:

[..]

- g) tādu pakalpojumu sniegšanu un tādu preču piegādi, kas ir cieši saistīti ar sociālās aprūpes un sociālās nodrošināšanas darbu, ieskaitot tos, ko veic veco ļaužu pansionāti, publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības organizācijām;
- h) tādu pakalpojumu sniegšanu un tādu preču piegādi, kas ir cieši saistīti ar bērnu un jauniešu aizsardzību, ko veic publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības organizācijām;

[..].”

4 Sestās direktīvas 13. panta A daļas 2. punktā paredzēts:

- 2. a) Dalībvalstis var piešķirt organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti, katru šā panta 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, katrā atsevišķā gadījumā pakļaujot to vienam vai vairākiem no šiem nosacījumiem:

— tās pastāvīgi necenšas gūt peļņu, taču jebkuru peļņu, kas tomēr rodas, nesadala, bet gan novirza sniegto pakalpojumu turpināšanai vai uzlabošanai,

[..].”

Valsts tiesiskais regulējums

Tiesiskais regulējums saistībā ar to personu reģistrēšanu, kas nodarbojas ar izmitināšanas vietu apsaimniekošanu un aprūpi

- 5 Līdz 2002. gada 1. aprīlim izmitināšanas vietu apsaimniekotāju un pieaugušo aprūpes sniedzēju reģistrēšanu, ko veic vietējās kompetentās iestādes, regulēja 1984. gada likums par sertificētām aprūpes iestādēm (*Registered Homes Act 1984*) un bērnu aprūpes iestāžu reģistrēšanu — 1989. gada likums par bērnu aizsardzību (*Children Act 1989*). Kopš 2002. gada 1. aprīļa personu vai apvienību, kas nodarbojas ar šo mītņu apsaimniekošanu, reģistrēšanu, ko veic *National Care Standards Commission* (Valsts aprūpes standartu komisija), regulē 2000. gada likums par sertificētām aprūpes iestādēm (*Care Standards Act 2000*).
- 6 *Care Standards Act 2000* definē jēdzienu “bērnu mītne” kā uzņēmumu, kas sniedz aprūpes un izmitināšanas pakalpojumus tikai vai galvenokārt bērniem. “Aprūpes centrs” tajā ir definēts kā uzņēmums, kas izmitināšanas, kā arī slimnieku vai privātas aprūpes pakalpojumus sniedz personām, kurām tā nepieciešama sakarā ar bijušu vai esošu slimību, bijušiem vai esošiem garīgiem traucējumiem, nespēju vai invaliditāti vai bijušu vai esošu atkarību no alkohola vai narkotikām.
- 7 Atbilstoši *Care Standards Act 2000* personas vai apvienības, kas apsaimnieko bērnu mītnes vai aprūpes centrus, ir jāreģistrē *National Care Standards Commission*. Tā var reģistrēt tikai tādā gadījumā, ja uzskata, ka ir izpildīti ar likumu noteiktie priekšnosacījumi. Reģistrēto vēlāk var dzēst, īpaši, ja pieteicējs ir vainojams *Care*

Standards Act 2000, Registered Homes Act 1984 vai Children Act 1989 pārkāpumā vai ja uzņēmums nav izpildījis *Care Standards Act 2000* vai jebkura cita atbilstoša likuma prasības.

- 8 *National Care Standards Commission* jebkurā brīdī var lūgt iesniegt informāciju par uzņēmumu, tajā iejaukties, izmeklēt vai savākt arhīva materiālus un privātā kārtā iztaujāt personālu un personas, kas tajā uzturas, ja tās devušas piekrišanu.
- 9 *Care Standards Act 2000* valsts iestādēm rada juridisku pamatu, lai pieņemtu noteikumus par iespējamām, atbilstošām papildu prasībām vai lai publiskotu paziņojumus saistībā ar minimālajām valsts normām, kas piemērojamas šiem uzņēmumiem.

Tiesiskais regulējums PVN jomā

- 10 Atbilstoši 1994. gada likumam par PVN (*Value Added Tax Act 1994*, turpmāk tekstā — “PVN akts”) labdarības pakalpojumu sniegšana ir atbrīvojama no aplikšanas ar PVN.
- 11 Līdz 2002. gada 21. martam ar PVN akta 9. pielikuma 7. grupas 9. punktu no aplikšanas ar PVN tika atbrīvoti tikai tādi labdarības pakalpojumi, kuru mērķis nav

gūt peļņu, ko veic “charity” vai publisko tiesību subjekts, un ar šo pakalpojumu saistīto preču piegāde.

12 Saskaņā ar valsts tiesībām “charity” ir jābūt izveidotam tikai labdarības mērķim, nevis peļņas gūšanai.

13 9. pielikuma 7. grupas 9. punkts PVN aktā, ko groza Noteikumi par sociālās un veselības aizsardzības jomā piemērojamo pievienotās vērtības nodokli [*Value Added Tax (Health and Welfare) Order 2002* (SI 2002/762), turpmāk tekstā — “grozītais PVN akts”], nosaka, ka to nepiemēro “labdarības pakalpojumiem un ar tiem saistīto preču piegādei, ko veic:

a) “charity”,

b) privāts uzņēmums ar labdarības mērķi, ko kontrolē valsts,

c) publisko tiesību subjekts”.

14 Atbilstoši 6. komentāram par grozītā PVN akta 7. grupu no PVN atbrīvojamie labdarības pakalpojumi ir definēti kā pakalpojumi, kas tieši saistīti ar sniegto aprūpi,

ārstēšanu un apmācību nolūkā uzlabot gados vecu, slimu, grūtībās nonākušu vai invaliditātes skartu cilvēku fizisko un garīgo labsajūtu un bērnu vai jauniešu aizsardzību.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 15 Prasītājas pamata lietā ir nodibinājušas personālsabiedrību *Kingscrest* nolūkā Apvienotajā Karalistē nodarboties ar izmitināšanas un aprūpes vietu apsaimniekošanu. *Kingscrest* mērķis ir gūt peļņu, un tādējādi tā nav “charity” valsts tiesību aktu izpratnē. Tā apsaimnieko četras mītnes, kuras visas atbilstoši *Registered Homes Act 1984* vai *Children Act 1989*, vēlāk — atbilstoši *Care Standards Act*, ir reģistrējušas attiecīgās vietējās iestādes.
- 16 Atbilstoši lēmumam par prejudiciāla jautājuma uzdošanu nav apstrīdēts, ka *Kingscrest* sniegtie pakalpojumi ir “labdarības pakalpojumi” grozītā PVN akta 9. pielikuma 7. grupas 9. punkta izpratnē un ka šī sabiedrība ir “privāts uzņēmums ar labdarības mērķi, ko kontrolē valsts”, tā paša noteikuma izpratnē.
- 17 Līdz 2002. gada 21. martam *Kingscrest* sniegtie pakalpojumi tika aplikti ar PVN. Kopš šī laika tie ar *Commissioners* lēmumu no šādas aplikšanas ir atbrīvoti, pamatojoties uz to, ka minētā sabiedrība saskaņā ar 9. punktu kopš šī datuma ir pārtraukusi aplikamo pakalpojumu sniegšanu.

- 18 Prasītājas pamata lietā cēla prasību pret šo lēmumu, pamatojoties uz to, ka grozītā PVN akta 9. pielikuma 7. grupas 9. punkts nav saderīgs ar Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktu. Ieviešot jēdzienu “privāts uzņēmums ar labdarības mērķi, ko kontrolē valsts”, valsts tiesiskais regulējums ir tālu no tā, ko pieļauj Sestā direktīva.
- 19 *Commissioners* atbildēja, ka Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā minētais termins “*charitable*” atsaucas uz Kopienu tiesību jēdzienu, kuram šajās tiesībās nav tāda pati nozīme kā jēdzienam “*charitable*” iekšējās tiesībās. “Organizācijas, kuras attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības organizācijām” (“*recognized as charitable*”), šī noteikuma izpratnē ir saprotamas kā saskaņā ar *Registered Homes Act 1984*, *Children Act 1989* vai *Care Standards Act 2000* reģistrētas organizācijas.
- 20 Šados apstākļos *VAT and Duties Tribunal* [PVN un nodevu tiesa], Londona, nolēma apturēt tiesvedību un uzdod Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai var atsaukties uz citām Sestās direktīvas [...] valodu versijām, lai noteiktu jēdziena “*charitable*” nozīmi, kas atrodams [angļu versijā] 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā, un vai šim jēdzienam ir jābūt tādai pašai nozīmei kā iekšējās tiesībās?
- 2) Vai gadījumā, ja [Sestās direktīvas] 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie ir piemērojami labdarības organizācijai, vai tie ir piemērojami arī tādai apvienībai kā “*partnership*” [*Kingscrest*], kuras mērķis ir peļņas gūšana?

- 3) Vai [Sestās] direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka ar tiem dalībvalstīm piešķir rīcības brīvību šī noteikuma nolūkā par labdarības organizāciju atzīt atbilstoši *Care Standards Act 2000* (vai *Registered Homes Act 1984*, vai *Children Act 1989*) reģistrētu organizāciju, kas tomēr nav publisko tiesību subjekts un kurai saskaņā ar dalībvalsts tiesībām nav ["*charity*"] statusa?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 21 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa pēc būtības jautā, vai jēdzienam "*charitable*", kas parādās Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā, ir jābūt skaidri definētam salīdzinājumā ar to, kas pastāv valsts tiesībās, un — apstiprinošas atbildes gadījumā — vai, interpretējot šo jēdzienu, ir jāņem vērā visas Sestās direktīvas valodu versijas.
- 22 Šajā sakarā jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Sestās direktīvas 13. pantā paredzētie atbrīvojumi sevī ietver autonomus Kopienu tiesību jēdzienus un tie jādefinē saskaņā ar Kopienu tiesībām (skat. 2000. gada 12. septembra spriedumu lietā C-358/97 Komisija/Irija, *Recueil*, I-6301. lpp., 51. punkts, 2003. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-275/01 *Sinclair Collis*, *Recueil*, I-5965. lpp., 22. punkts, un 2004. gada 18. novembra spriedumu lietā C-284/03 *Temco Europe*, Krājums, I-11237. lpp., 16. punkts).

- 23 Tā tas ir arī īpašu apstākļu gadījumā, kas tiek izvirzīti, lai izmantotu atbrīvojumus un it īpaši tos, kas saistīti ar to uzņēmēju identitāti, kuri nodarbojas ar neapliekamu pakalpojumu sniegšanu (1995. gada 11. augusta spriedums lietā C-453/93 *Bulthuis-Griffioen, Recueil*, I-2341. lpp., 18. punkts).
- 24 Kā jau Tiesa to ir nospriedusi, ja saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta ievadfrāzi dalībvalstis [ar nodokli] neapliek darbības atbilstīgi noteikumiem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un nepieļautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, šie nosacījumi neattiecas uz definīciju par paredzēto atbrīvojumu saturu (2002. gada 20. jūnija spriedums lietā C-287/00 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-5811. lpp., 50. punkts).
- 25 Šajā sakarā PVN maksāšanas pienākums par noteiktu darbību vai atbrīvojums no šī pienākuma nav atkarīgs no tā, kā šo darbību kvalificē atbilstoši valsts tiesībām (skat. 2001. gada 11. janvāra spriedumu lietā C-76/99 Komisija/Francija, *Recueil*, I-249. lpp., 26. punkts, un 2003. gada 16. janvāra spriedumu lietā C-315/00 *Maierhofer, Recueil*, I-563. lpp., 26. punkts).
- 26 Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka nepieciešamība vienādi interpretēt Kopienas direktīvas nepieļauj to, ka šaubu gadījumā noteikuma teksts tiek uztverts izolēti, un gluži otrādi tā prasa interpretēt un piemērot šo tekstu, ņemot vērā citu oficiālo valodu versijas (1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-296/95 *EMU Tabac u.c., Recueil*, I-1605. lpp., 36. punkts, un 1998. gada 17. jūnija spriedums lietā C-321/96 *Mecklenburg, Recueil*, I-3809. lpp., 29. punkts).

- 27 Šādos apstākļos uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka jēdziens "*charitable*", kas ir atrodams Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkta angļu versijā, ir autonomas Kopienas tiesību jēdziens, kas ir interpretējams, ievērojot visas minētās direktīvas valodu versijas.

Par otro jautājumu

- 28 Uzdotot otro jautājumu, iesniedzējtiesa pēc būtības jautā, vai jēdziens "publisko tiesību subjekti, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības organizācijām", kas parādās Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā, ir attiecināms uz privātām apvienībām, kuru mērķis ir peļņas gūšana.
- 29 Ir jāatgādina, ka atbilstoši Tiesas judikatūrai Sestās direktīvas 13. pantā paredzētie atbrīvojumi ir jāinterpretē šauri, pieņemot, ka tie ir vispārēja principa izņēmumi, atbilstoši kuriem PVN tiek iekasēts par katru pakalpojumu, ko nodokļu maksātājs sniedzis pret atlīdzību (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Vācija, 43. punkts, 2003. gada 20. novembra spriedumu lietā C-8/01 *Taksatorringen, Recueil*, I-13711. lpp., 36. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Temco Europe*, 17. punkts). Tomēr šajā noteikumā izmantoto jēdzienā interpretācijai ir jābūt saskaņotai ar minēto izņēmumu nosprausto mērķi, kā arī tai ir jāievēro nodokļu neitralitātes principa prasības, kas raksturīgas kopējai PVN sistēmai (2003. gada 6. novembra spriedums lietā C-45/01 *Dornier, Recueil*, I-12911. lpp., 42. punkts).
- 30 Šajā sakarā, pirmkārt, kas attiecas uz mērķiem, kuri izvirzīti ar Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā minētajiem atbrīvojumiem, no šī noteikuma izriet, ka, nodrošinot labvēlīgāku pieeju PVN nozarē attiecībā uz

noteiktiem vispārējo interešu pakalpojumiem, kas sniegti labdarības jomā, minēto atbrīvojumu mērķis ir samazināt šo pakalpojumu izmaksas un padarīt tos pieejamākus personām, kuras tos varētu izmantot.

- 31 Ievērojot šo mērķi, ir jāatgādina, ka, no vienas puses, darbības komerciālais raksturs Sestās direktīvas 13. panta A daļas kontekstā neizslēdz to, ka šādai darbībai ir arī vispārējo interešu raksturs (2003. gada 3. aprīļa spriedums lietā C-144/00 *Hoffmann, Recueil*, I-2921. lpp., 38. punkts).
- 32 No otras puses, ir jāatzīmē, ka jēdziens “organizācijas, kas atzītas par labdarības organizācijām”, kas parādās Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā, nav interpretējams šauri (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Dornier*, 48. punkts).
- 33 Tomēr jānorāda, ka šajā gadījumā, izņemot šī noteikuma daļu un zviedru valodas versijas, kas būtībā atsaucas uz vispārējo interešu mērķa sasniegšanu, neviena no citām valodu versijām neierobežo šajā noteikumā paredzēto atbrīvojumu piemērošanu tikai tām apvienībām, kuru mērķis nav peļņas gūšana.
- 34 Atbilstoši šo citu Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkta valodas versiju teksta gramatiskai interpretācijai, lai saņemtu atbrīvojumu, faktiski pietiek ar divu nosacījumu izpildi, proti: pirmkārt, lai pakalpojumi būtu saistīti vai nu ar sociālās aprūpes darbu un sociālo nodrošināšanu, vai arī ar bērnu un jauniešu aizsardzību un, otrkārt, lai minētos pakalpojumus sniedz publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības organizācijām.

- 35 Tomēr jēdziens "organizācijas" principā ir pietiekami plašs, lai tajā iekļautu privātas apvienības, kuru mērķis ir peļņas gūšana (šajā sakarā skat. 1999. gada 7. septembra spriedumu lietā *C-216/97 Gregg, Recueil*, I-4947. lpp., 17. punkts, un iepriekš minēto spriedumu *Hoffmann*, 24. punkts).
- 36 Turklāt ir jāatzīmē, ka saistībā ar privātu apvienību, kas nodarbojas ar peļņas gūšanu, Tiesa jau ir nospriedusi, ka izteikums "citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts ir atzinusi par labdarības organizācijām", kas parādās Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) apakšpunktā, neizslēdz atbrīvojuma izmantošanu, ko izmanto fiziskas personas, kuras pārvalda "uzņēmumus" (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Gregg*, 21. punkts).
- 37 Otrkārt, kā jau to pamatoti ir uzsvērusi Eiropas Kopienų Komisija un Apvienotā Karaliste, ir jākonstatē — ja Kopienų likumdevējs ir paredzējis piešķirt Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punktā paredzētos atbrīvojumus noteiktām apvienībām, kuru mērķis nav peļņas gūšana vai kuras nav komerciāla rakstura, tas to skaidri ir norādījis, kā tas izriet no šī noteikuma l), m) un q) apakšpunkta.
- 38 Visbeidzot, ir jāatzīmē, ka Sestās direktīvas 13. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums, kas ietver fakultatīvu nosacījumu, saskaņā ar kuru dalībvalstis var piešķirt katru minētās direktīvas 13. panta A daļas 1. punktā paredzēto atbrīvojumu (šajā sakarā skat. 2002. gada 21. marta spriedumu lietā *C-267/00 Zoological Society, Recueil*, I-3353. lpp., 16. punkts), pieļauj, bet neuzliek pienākumu dalībvalstīm paredzēt 1. punkta g) un h) apakšpunktā minētos atbrīvojumus organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti un kuru mērķis nav pastāvīgi gūt peļņu (iepriekš minētais spriedums lietā *Hoffmann*, 38. punkts).

- 39 Tomēr, kā jau Tiesa to ir nospriedusi, Sestās direktīvas 13. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētais nosacījums par pastāvīgas peļņas gūšanas neesamību būtībā saplūst ar kritēriju par tādu organizāciju, kuras mērķis nav peļņas gūšana, kā tas minēts 13. panta A daļas 1. punkta m) apakšpunktā (2002. gada 21. marta spriedums lietā C-174/00 *Kennemer Golf, Recueil*, I-3293. lpp., 33. punkts).
- 40 Šādos apstākļos, baidoties zaudēt Sestās direktīvas 13. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma jēgu, noteikti ir jāpiekrīt tam, ka, lai gan Kopienu likumdevējs, kā tas ir 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā, skaidri nav pakārtojis attiecīgo atbrīvojumu saņemšanu peļņas gūšanas mērķa neesamībai, šāda peļņas gūšana neizslēdz [iespēju] izmantot minētos atbrīvojumus (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Kennemer Golf*, 34. punkts, un lietā *Hoffmann*, 38. punkts).
- 41 Otrkārt, kas attiecas uz nodokļu neitralitātes principu, tad jāatgādina, ka šis princips nepieļauj, ka tādu līdzīgu pakalpojumu sniegšana, starp kuriem pastāv konkurence, no PVN viedokļa ir izvērtējama atšķirīgi (šajā sakarā skat. 2002. gada 10. septembra spriedumu lietā C-141/00 *Kügler, Recueil*, I-6833. lpp., 30. punkts, un 2002. gada 23. oktobra spriedumu lietā C-109/02 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-12691. lpp., 20. punkts).
- 42 Tomēr, kā jau to pamatoti savu secinājumu 29. punktā ir izklāstījis ģenerālvokāts, ir jākonstatē, ka šis princips netiek ievērots, ja valsts likumdevējs atbrīvojumu nav pakārtojis Sestās direktīvas 13. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētajam nosacījumam un ja 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā norādītie labdarības pakalpojumi PVN kontekstā ir vērtēti atšķirīgi atkarībā no tā, vai apvienības, kuras sniedz pakalpojumus, kalpo peļņu nesošam vai nenesošam mērķim.

- 43 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka šāds mērķis nav pamats tam, lai neizmantotu Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā paredzētos atbrīvojumus.
- 44 Šis secinājums nav apšaubāms, pamatojoties uz apstākli, atbilstoši kuram prasītājām pamata lietā saistībā ar faktu, ka to mērķis ir peļņas gūšana, nav "*charity*" statusa saskaņā ar valsts tiesībām, lai gan Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā paredzēti atbrīvojumi, kas domāti organizācijām, kuras atzīstamas par "*charitable*". Faktiski, kā jau tas izriet no atbildes uz pirmo jautājumu, minētie jēdzieni Sestajā direktīvā ir autonomi Kopienas tiesību, nevis iekšējo tiesību jēdzieni.
- 45 Tā rezultātā, tā kā prasītājām pamata lietā piemīt tādas organizācijas īpašības, kas atzīstama par labdarības organizāciju Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkta izpratnē, tām, neraugoties uz to, ka to mērķis ir peļņas gūšana un ka tām saskaņā ar iekšējām tiesībām nav "*charity*" statusa, ir piemērojami šajos noteikumos paredzētie atbrīvojumi.
- 46 Šajā sakarā ir jāatzīmē — tiesas sēdē prasītājas pamata lietā pašas atzina, ka peļņas gūšanas mērķis, ja tas ir nozīmīgs kritērijs, lai to ņemtu vērā lai noteiktu, vai attiecīgā organizācija ir labdarības organizācija minētā noteikuma izpratnē, nekādā gadījumā neizslēdz to, ka tai ir šāds raksturs.

- 47 Tādējādi uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā minētais jēdziens “organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības organizācijām” neizslēdz privātas apvienības, kuru mērķis ir peļņas gūšana.

Par trešo jautājumu

- 48 Uzdodot trešo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai dalībvalstīm piemīt rīcības brīvība, lai Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkta nolūkā par labdarības organizāciju atzītu privātu apvienību, kuras mērķis ir peļņas gūšana un kurai atbilstoši iekšējām tiesībām nav “*charity*” statusa.
- 49 Šajā sakarā vispirms ir jākonstatē, ka Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā nav precizēti nosacījumi un īpaši noteikumi, saskaņā ar kuriem par labdarības organizācijām atzītu tādas organizācijas, kas nav publisko tiesību subjekti. Tādējādi katrai dalībvalstij savās tiesībās ir jāizdod priekšraksti, atbilstoši kuriem šādu atzinumu par šāda tipa organizācijām varētu izteikt (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Dornier*, 64. punkts).
- 50 Valsts priekšrakstu pieņemšanu attiecīgajā nozarē turklāt paredz arī Sestās direktīvas 13. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkts, atbilstoši kuram “[d]alībvalstis var piešķirt organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti, katru šā panta 1. punkta [...] g), h), [...] apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, katrā atsevišķā gadījumā pakļaujot to

vienam vai vairākiem no šiem nosacījumiem", kas minēti aiz šī noteikuma (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Dornier*, 65. punkts).

- 51 Kā jau to Tiesa ir nospriedusi saistībā ar pirmo no šiem noteikumiem (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Kügler*, 54. punkts), no tā izriet, ka ar Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktu dalībvalstīm tiek piešķirta rīcības brīvība, lai noteiktām organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti, noteiktu labdarības raksturu.
- 52 Tomēr no judikatūras tāpat izriet, ka, lai gan nodokļu maksātājs apstrīd atzinumu par organizācijas labdarības raksturu, valsts tiesām piekrīt izvērtēt to, vai kompetentās iestādes, piemērojot Kopienu principus, it īpaši vienlīdzīgas attieksmes principu, ir ievērojušas tās rīcības brīvības robežas, kas piešķirta, pamatojoties uz Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu *Kügler*, 56. punkts, un spriedumu lietā *Dornier*, 69. punkts).
- 53 Šajā sakarā no judikatūras izriet, ka valsts iestādēm atbilstoši Kopienas tiesībām un, to kontrolējot valsts tiesām, nākas ņemt vērā, ka pastāv īpaši noteikumi, kas ir vai nu valsts, vai reģionāli, ar likuma spēku vai administratīvi, nodokļu vai sociālā nodrošinājuma rakstura, attiecīgā nodokļu maksātāja darbību vispārīgo interešu raksturu, faktu, ka citi nodokļu maksātāji, kas sniedz līdzīgus pakalpojumus, jau ir atzīti par [labdarības organizācijām], kā arī faktu, ka attiecīgo pakalpojumu izmaksu lielāko daļu sedz slimokases vai citas sociālā nodrošinājuma organizācijas (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Kügler*, 57. un 58. punkts, un spriedumu lietā *Dornier*, 72. punkts).

- 54 Otrkārt, ir jāatgādina, ka nodokļu neitralitātes princips nepieļauj to, ka līdzīgu pakalpojumu sniegšana, starp kuriem pastāv konkurence, no PVN viedokļa ir izvērtējami atšķirīgi (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Kügler*, 30. punkts, un 2003. gada 23. oktobra spriedumu lietā *Komisija/Vācija*, 20. punkts).
- 55 Pamata lietā valsts tiesai, ņemot vērā visus šos elementus, nākas izvērtēt, vai *Kingscrest* atzīšana par labdarības organizāciju Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā minēto atbrīvojumu nolūkā rada vai nerada vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu attiecībā pret subjektiem, kas sniedz līdzīga rakstura pakalpojumus.
- 56 Šajā sakarā jāatgādina — no atbildes uz otro jautājumu izriet, ka nosacījums, atbilstoši kuram privātas apvienības, kuru mērķis nav peļņas gūšana, ir atzīstamas par labdarības organizācijām, nepārsniedz ar Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktu piešķirtās rīcības brīvības robežas.
- 57 Lai izvērtētu, vai šīs rīcības brīvības robežas ir pārsniegtas šajā gadījumā, valsts tiesa savukārt īpaši var ņemt vērā faktu, ka, saskaņā ar grozīto PVN aktu, Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu izmantošana attiecas uz visām tām organizācijām, kas reģistrētas saskaņā ar *Care Standards Act 2000*, kā arī faktu, ka šajā likumā un grozītajā PVN aktā ir paredzēti īpaši noteikumi, ar ko ne tikai paredz šos atbrīvojumus izmantot tikai tām organizācijām, kas sniedz labdarības pakalpojumus, kuru saturs ir definēts tiesību

aktos, bet arī nosacījumus saistībā ar šo pakalpojumu sniegšanu organizācijām, kas tos sniedz, izvirzot ierobežojumus un pakļaujot tās kontrolei no valsts iestāžu puses saistībā ar to reģistrēšanu, izmeklēšanu un normām par to personu pieņemšanu darbā un kvalifikāciju, kas ir tiesīgas tās vadīt.

- 58 Tādējādi uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka valsts tiesai piekrīt noteikt, vai, ievērojot īpaši nodokļu neitralitātes principu un vienlīdzīgas attieksmes principu un, ņemot vērā attiecīgo sniegto pakalpojumu saturu, kā arī nosacījumus saistībā ar to sniegšanu, atzinums, ka privāta apvienība, kuras mērķis ir peļņas gūšana un kurai saskaņā ar iekšējām tiesībām nav "*charity*" statusa, ir labdarības organizācija Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu piemērošanai, pārsniedz rīcības brīvības robežas, ko dalībvalstīm ar šiem noteikumiem piešķir šāda atzinuma sniegšanai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 59 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) jēdziens “*charitable*”, kas ir atrodams 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā angļu valodas versijā Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ir autonomas Kopienas tiesību jēdziens, kas ir interpretējams, ievērojot visas minētās direktīvas valodu versijas;
- 2) ar Sestās direktīvas 77/388 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā minēto jēdzienu “organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības organizācijām” nav izslēgtas privātas apvienības, kuru mērķis ir peļņas gūšana;
- 3) valsts tiesai piekrīt noteikt, vai, ievērojot īpaši nodokļu neitralitātes principu un vienlīdzīgas attieksmes principu un ņemot vērā attiecīgo sniegto pakalpojumu saturu, kā arī nosacījumus saistībā ar to sniegšanu, atzinums, ka privāta apvienība, kuras mērķis ir peļņas gūšana un kurai saskaņā ar valsts tiesībām nav “*charity*” statusa, ir labdarības organizācija Sestās direktīvas 77/388 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu piemērošanai, pārsniedz rīcības brīvības robežas, ko dalībvalstīm ar šiem noteikumiem piešķir šāda atzinuma sniegšanai.

[Paraksti]